

Закон о електронској трговини

Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. [41/2009](#), [95/2013](#) и [52/2019](#) (чл. 10. није у пречишћеном тексту).

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и начин пружања услуга информационог друштва, обавезе информисања корисника услуга, комерцијална порука, правила у вези са закључењем уговора у електронском облику, одговорност пружаоца услуга информационог друштва, надзор и прекршаји.

Области на које се закон не примењује

Члан 2.

Одредбе овог закона не примењују се на: заштиту података о личности, делатност јавних бележника и других сродних професија у погледу примене поверених јавних овлашћења, рестриктивне споразуме у смислу прописа о заштити конкуренције, опорезивање, заступање странака и заштиту њихових интереса пред судовима, као ни на игре на срећу са новчаним улозима, укључујући лутријске игре, игре у казинима, кладионичке игре и игре на срећу на аутоматима, ако посебним законом није друкчије одређено.

Значење појединих израза

Члан 3.

Поједини изрази у смислу овог закона имају следеће значење:

1) услуга информационог друштва је услуга која се пружа на даљину, по правилу уз накнаду путем електронске опреме за обраду и складиштење података, на лични захтев корисника услуга, а посебно трговина путем интернета, нуђење података и оглашавање путем интернета, електронски претраживачи, као и омогућавање тражења података и услуга које се преносе електронском мрежом, обезбеђивање приступа мрежи или складиштење података корисника услуга;

2) пружалац услуге информационог друштва је правно или физичко лице. Пружање услуга информационог друштва у комерцијалне сврхе може обављати правно или физичко лице које је регистровано за обављање одређене делатности у складу са законом;

3) корисник услуга је свако физичко лице, физичко лице које је регистровано за обављање одређене делатности у складу са законом или правно лице које због професионалних или других циљева користи услуге информационог друштва;

4) потрошач је физичко лице које купује робу, односно услуге ради задовољавања личних потреба или потреба домаћинства;

5) уговор у електронском облику је уговор закључен између пружаоца услуге информационог друштва и корисника услуге електронским путем употребом електронских средстава;

6) комерцијална порука је сваки облик комуникације у циљу промовисања робе, услуга или пословног угледа правног или физичког лица које обавља регистровану делатност, са изузетком:

(1) давања информација које омогућавају непосредан приступ делатности овог лица, као што су информације о његовој електронској адреси или адреси електронске поште;

(2) давања, без накнаде, информација које су прикупљене истраживањима или на други сличан начин, о роби, услугама или пословном угледу овог лица;

7) оператор електронских комуникација је лице дефинисано у смислу закона којим се уређују електронске комуникације.

Примена

Члан 4.

Пружалац услуга са седиштем у Републици Србији дужан је да поступа и пружа услуге у складу са законима и прописима донетим на основу закона Републике Србије.

Електронска трговина робом и услугама јесте вид даљинске трговине у смислу закона којим се уређује трговина.

Одредбе овог закона примењују се и на питања заштите потрошача, ако су повољније за потрошача.

Овлашћена струковна удружења и организације пружалаца услуга, могу да уређују пословање својих чланова својим унутрашњим правилима - кодексима.

Ако овим законом није друкчије одређено, на правне односе настале из или у вези са уговорима закљученим електронским путем односно у електронском облику, примењују се прописи којима се уређују облигациони односи.

Слобода пружања услуга

Члан 5.

Пружање услуга информационог друштва слободно је.

За пружање услуга информационог друштва није потребна посебна дозвола или одобрење.

Слобода прекограничног пружања услуга информационог друштва

Члан 5а

Прекогранично пружање услуга је пружање услуга у Републици Србији или Европској унији када пружалац услуге нема седиште, односно није пословно настањен на територији државе у којој се услуга пружа.

Прекогранично пружање услуга је слободно.

Министарство надлежно за електронске комуникације и информационо друштво (у даљем тексту: министарство) преко инспекције може, сразмерно циљу који се жели постићи, предузети мере ограничавања слободе пружања услуга информационог друштва из члана 21. став 3. овог закона пружаоцима услуга са седиштем у земљама чланицама Европске уније, само ако је то неопходно за заштиту (од стварне и озбиљне опасности):

1) јавног поретка, а нарочито спречавање, истраживање, откривање и гоњење извршилаца кривичних дела, заштиту малолетника и борбу против изазивања мржње по основу расе, пола, вере или националности и повреде људског достојанства појединца;

2) јавне безбедности, укључујући заштиту националне безбедности и одбрану;

3) јавног здравља;

4) заштиту потрошача укључујући и улагаче.

У случају наступања околности из става 3. овог члана, министарство је дужно да:

1) о намери изрицања мере из става 3. овог члана обавести Европску комисију и надлежни орган земље чланице Европске уније у којој пружалац услуге има седиште;

2) тражи од надлежног органа државе седишта пружаоца услуге да предузме мере ограничавања слободе пружања услуга информационог друштва.

Ако надлежни орган државе седишта пружаоца услуге не предузме мере у року од 15 дана од дана достављања захтева из става 4. овог члана или су предузете мере недовољне, министарство може предузети мере ограничавања слободе пружања услуга информационог друштва уз претходно обавештавање надлежног органа државе седишта пружаоца услуге и Европске комисије.

Изузетно од ст. 4. и 5. овог члана, министарство може предузети мере ограничавања слободе пружања услуга информационог друштва пружаоца услуга са седиштем у земљи чланице Европске уније без претходног обавештења земље чланице Европске уније у којој пружалац услуга има седиште и Европске комисије, ако постоји основана опасност од настанка штете због одлагања предузимања мера.

У случају из става 6. овог члана министарство је дужно да, без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана предузимања мера обавести надлежни орган државе седишта пружаоца услуге и Европску комисију о изреченој мери и разлозима због којих се сматра да се ради о хитном случају.

Министарство поступа у складу са овим чланом на образложени предлог органа јавне власти надлежног за питања из става 3. тач. 1)–4) овог члана.

Покретање судског поступка услед наступања околности из става 3. овог члана не искључује обавезу министарства за поступање у складу са овим чланом.

Мере којима се ограничава слобода пружања услуга информационог друштва потребно је укинути или опозвати одмах након престанка постојања разлога због којег су одређене, а на захтев пружаоца услуге информационог друштва коме је мера изречена, другог заинтересованог лица или Европске комисије.

Меру из става 10. овог члана може опозвати или укинути надлежно министарство по службеној дужности након престанка разлога због којих је мера одређена.

Влада уређује спровођење административне сарадње и електронске размене података са земљама чланицама Европске уније у вези са надзором над пружањем услуга информационог друштва и предузимањем мера упозорења.

Напомена Редакције: овај члан примењује се од дана уласка Републике Србије у Европску унију.

II. ОБАВЕЗА ИНФОРМИСАЊА И КОМЕРЦИЈАЛНА ПОРУКА

Обавезне информације

Члан 6.

Пружалац услуга дужан је да, у облику и на начин који је непосредно и стално доступан, корисницима услуга и надлежним органима државне управе пружи следеће информације:

1) име и презиме или назив пружаоца услуга;

2) седиште пружаоца услуга;

3) остале податке о пружаоцу услуга на основу којих корисник услуга може са њим брзо и несметано да оствари комуникацију, укључујући и електронску адресу;

4) податке о упису у Регистар привредних субјеката, односно други јавни регистар;

- 5) појединости о надлежном органу, ако делатност пружаоца услуга подлеже службеном надзору;
- 6) у погледу посебно регулисаних делатности, односно професија:
- професионално или слично струковно удружење код кога је пружалац услуга регистрован;
 - професионални назив и држава која га је одобрила;
 - упутства о професионалним правилима у држави у којој се обавља делатност и месту њихове доступности;
- 7) порески идентификациони број (ПИБ), као и број обвезника пореза на додату вредност, из потврде о извршеном евидентирању за порез на додату вредност издате од стране надлежног пореског органа, ако је пружалац услуга обвезник пореза на додату вредност.

Ако пружалац услуга наводи цене, оне морају бити јасно и недвосмислено назначене, а посебно мора назначити да ли су у те цене укључени трошкови доставе, остали манипулативни трошкови, порез и други трошкови који на њих утичу.

Комерцијална порука

Члан 7.

Комерцијална порука која је делимично или у целини услуга информационог друштва мора да задовољи следеће услове:

- 1) да је комерцијалну поруку могуће као такву јасно идентификовати у тренутку када је корисник услуга прими;
- 2) да је лице у чије име је комерцијална порука сачињена могуће јасно идентификовати;
- 3) да сваки промотивни позив за стављање понуде из комерцијалне поруке (укључујући попусте и поклоне) мора као такав бити јасно идентификован;
- 4) да услови који морају бити испуњени за стављање понуде из комерцијалне поруке морају бити лако доступни, као и да су предочени на јасан и недвосмислен начин.

Слање комерцијалне поруке

Члан 8.

Слање комерцијалне поруке електронским путем, дозвољено је само уз претходни пристанак лица коме је таква врста поруке намењена.

Пружалац услуге дужан је да редовно проверава и прихвата опозив пристанка који упућује лице које не жели да прима такве комерцијалне поруке.

III. УГОВОРИ У ЕЛЕКТРОНСКОМ ОБЛИКУ

Пуноважност уговора

Члан 9.

Уговор може бити закључен електронским путем, односно у електронском облику.

Понуда и прихват понуде могу се дати електронским путем, односно у електронском облику.

Када се електронска порука, односно електронски облик користи приликом закључења уговора, таквом уговору се не може оспорити пуноважност само због тога што је сачињен у електронском облику.

Уговори на које се закон не примењује

Члан 10.

Одредбе члана 9. ст. 1. и 3. овог закона не примењују се на уговоре за које је посебним законом предвиђено да се не могу закључити у електронској форми.

Одредбе члана 9. ст. 1. и 3. овог закона не примењују се на уговоре и друге правне послове за које је посебним законом прописано да се сачињавају у форми јавно потврђене (солемнизоване) исправе или у форми јавнобележничког записа или је за њихову пуноважност потребно да потписи уговарача буду оверени, осим ако је другачије прописано посебним законом или прописима којима се уређују овера потписа, потврђивање и сачињавање исправа.

Одредбе члана 9. ст. 1. и 3. овог закона не примењују се на уговоре о јемству и исказе воље јемаца, ако је јемац лице која делује изван оквира трговачке, пословне или професионалне делатности.

Електронски потпис

Члан 11.

- брисан -

Обавезни подаци и обавештења пре закључења уговора

Члан 12.

Пружалац услуга дужан је да потенцијалном кориснику услуга, пре закључења уговора о пружању услуга, обезбеди на јасан, разумљив и недвосмислен начин податке и обавештења о:

- 1) поступку који се примењује код закључивања уговора;
- 2) уговорним одредбама;
- 3) општим условима пословања, ако су саставни део уговора;
- 4) језицима на којима уговор може бити закључен;
- 5) кодексима понашања у складу са којима поступају пружаоци услуга и како се ти кодекси могу прегледати електронским путем.

Пружалац услуга дужан је да потенцијалном кориснику услуга, пре закључења уговора, обезбеди техничка средства за препознавање и исправљање погрешног уноса података у поруку пре њене предаје или слања.

Уговорне стране које нису потрошачи у међусобним уговорним односима могу изричито уговорити одступање од одредаба ст. 1. и 2. овог члана.

Одредбе ст. 1, 2. и 3. овог члана не примењују се на уговоре закључене путем електронске поште, односно другим видом личне комуникације остварене електронским путем.

Доступност уговора

Члан 13.

Пружалац услуга дужан је да обезбеди да текст уговора и одредбе општих услова пословања које су саставни део уговора закључених у електронском облику буду доступни корисницима услуга на начин који омогућава њихово складиштење, поновно коришћење и репродуковање.

Потврда пријема

Члан 14.

Пружалац услуга дужан је да, без одлагања, електронским путем, посебном електронском поруком, потврди пријем електронске поруке која садржи понуду или прихват понуде за закључење уговора.

Уговорне стране, које нису потрошачи, у међусобним уговорним односима могу изричито уговорити одступање од одредбе става 1. овог члана.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на уговоре закључене путем електронске поште, односно другим видом личне комуникације остварене електронским путем.

Време закључења уговора

Члан 15.

Уговор у електронском облику сматра се закљученим оног часа када понуђач прими електронску поруку која садржи изјаву понуђеног да прихвата понуду.

Понуда и прихват понуде, као и друге изјаве воље учињене електронским путем, сматрају се примљеним када им лице коме су упућене може приступити.

IV. ОДГОВОРНОСТ ПРУЖАОЦА УСЛУГА

Искључење одговорности

Члан 16.

Пружалац услуга који преноси електронске поруке које му је предао корисник услуга, није одговоран за садржај послате поруке и њено упућивање, ако није:

- 1) иницирао пренос;
- 2) извршио одабир података или докумената који се преносе;
- 3) изузео или изменио податке у садржају поруке или докумената;
- 4) одабрао примаоца преноса.

Пренос порука и пружање приступа порукама из става 1. овог члана морају бити обављени на начин који омогућава аутоматско, посредничко и привремено складиштење пренетих порука и у њима садржаних података и морају бити привремено складиштене само у временском периоду који је неопходан за пренос порука.

Пружалац услуга информационог друштва који преноси електронске поруке које му је предао корисник, дужан је да током пружања услуге информационог друштва и минимум 30 дана након престанка пружања услуге чува податке о кориснику услуге информационог друштва, а нарочито податке о IP адреси са које корисник приступа услугама информационог друштва тог пружаоца.

Привремено складиштење података

Члан 17.

Пружалац услуга који податке унете од стране корисника услуга преноси посредством комуникационе мреже, није одговоран за аутоматско, посредничко и привремено складиштење које служи само за ефикасније формирање преноса података тражених од стране других корисника услуга, ако:

- 1) не мења податке;
- 2) уважава услове за приступ подацима;
- 3) поступа у складу са правилима за ажурирање података;
- 4) делује у складу са дозвољеном применом технологија за прикупљање података;
- 5) уклони или онемогући приступ подацима које је чувао одмах након сазнања да су подаци уклоњени из преноса посредством мреже или је онемогућен приступ до њих, као и када је суд, односно други надлежни орган, наредио њихово уклањање или онемогућавање приступа.

Трајно складиштење података

Члан 18.

Пружалац услуга који складишти податке пружене од стране корисника услуга, на захтев корисника услуга, није одговоран за садржај складишеног податка, ако:

- 1) није знао нити је могао знати за недопуштено деловање корисника услуга или за садржај податка;
- 2) одмах након сазнања да се ради о недопуштеном деловању или податку уклони или онемогући приступ том податку.

Одредба става 1. овог члана не примењује се у случајевима када је корисник услуга лице зависно на било који начин од пружаоца услуга (повезана привредна друштва у смислу закона којим се уређује положај привредних друштава).

Линкови

Члан 19.

Пружалац услуга који посредством електронског упућивања омогући приступ подацима другог пружаоца услуга, није одговоран за те информације, ако:

- 1) није знао нити је могао знати за недопуштено деловање корисника услуга или за садржај података у тим информацијама;
- 2) одмах након сазнања да се ради о недопуштеном деловању или податку уклони или онемогући приступ подацима.

Обавезна обавештења

Члан 20.

Приликом пружања услуга информационог друштва, пружалац услуга није дужан да прегледа податке које је складиштио, пренео или учинио доступним, односно да испитује околности које би упућивале на недопуштено деловање корисника услуга.

Пружалац услуга мора да обавести надлежни државни орган ако основано сумња да:

- 1) коришћењем његове услуге корисник услуга предузима недопуштене активности;
- 2) је корисник његове услуге пружио недопуштени податак.

Пружалац услуга дужан је да на основу одговарајућег судског, односно управног акта, предочи све податке на основу којих се може предузети откривање или гоњење починилаца кривичних дела, односно заштита права трећих лица.

Обавештење о недопуштеном деловању или податку на основу којег пружалац услуга поступа у смислу члана 18. став 1. тачка 2) и члана 19. став 1. тачка 2) овог закона, мора да садржи податке о пошиљаоцу обавештења, прецизном опису места на интернет страници, односно другом електронском приказу на којем се јавља недопуштени податак, као и образложење недопуштености.

Пружалац услуге информационог друштва је дужан да уклони недопуштени садржај без одлагања, а најкасније у року од два радна дана од дана пријема акта органа надлежног за примену и поступање по закону чија је одредба повређена, а којим му се налаже уклањање недопуштеног садржаја. Надлежни орган доноси акт по службеној дужности или по захтеву странке.

По захтеву трећег лица, пружалац услуге информационог друштва је дужан да без одлагања, а најкасније у року од два радна дана од дана пријема захтева тог лица уклони недопуштени садржај, осим уколико сматра да објављени садржај није у супротности са одредбама закона. У том случају, пружалац услуге информационог друштва може да се обрати органу надлежном за примену и поступање по закону и захтева да надлежни орган утврди да ли су у конкретном случају повређене одредбе закона, услед чега је потребно садржај уклонити.

Акт надлежног органа из ст. 5. и 6. овог члана којим се пружаоцу услуге информационог друштва налаже уклањање недопуштеног садржаја обавезно садржи прецизан опис места на интернет страници, односно другом електронском приказу на којем се јавља недопуштен садржај, као и образложење недопуштености.

V. НАДЗОР

Надзор над применом закона

Члан 21.

Надзор над применом овог закона врши министарство надлежно за послове трговине и услуга, односно министарство надлежно за послове електронских комуникација и информационог друштва.

Инспекцијски надзор над применом овог закона министарство надлежно за послове трговине и услуга врши преко тржишних инспектора, а министарство надлежно за послове електронских комуникација и информационог друштва

преко инспектора за услуге информационог друштва, у складу са овим законом и прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

Инспектор за услуге информационог друштва обавештава оператора електронских комуникација да је изречена мера из члана 5а овог закона и издаје налог оператору, сходно којем се оператор обавезује да онемогући приступ услугама пружаоца услуге информационог друштва који има седиште у земљи чланици Европске уније.

Оператор електронских комуникација дужан је да поступи по налогу инспектора из става 3. овог члана и онемогући приступ услугама пружаоца услуге који има седиште у земљи чланици Европске уније у складу са својим техничким могућностима.

Ради вршења надзора, пружаоци услуга дужни су да овлашћеним лицима органа из става 2. овог члана без одлагања покажу или доставе потребне податке и документацију у вези са предметом надзора.

У циљу примене овог закона, у делу који се односи на уклањање недопуштеног садржаја, органи надлежни за примену и поступање по законима сарађују са тржишном инспекцијом и обавештавају се о неправилностима и повредама закона које су утврдили. У поступку инспекцијског надзора, тржишни инспектор проверава да ли пружалац услуге информационог друштва поступа у складу са актом органа надлежног за примену и поступање по закону којим му је наложено уклањање недопуштеног садржаја.

Напомена Редакције: ст. 3 и 4. (означени тамним словима) примењују се од дана уласка Републике Србије у Европску унију.

Мера ограничења пружања услуга информационог друштва

Члан 21а

На захтев субјекта чија су права повређена, суд може одредити меру ограничења пружања услуга информационог друштва, ако подносилац захтева учини вероватним постојање повреде, односно наступање ненадокнадиве штете.

Суд може мером из става 1. овог члана да нареди уклањање спорног садржаја, забрану радњи које су довеле до кршења права, односно другог облика заштите сразмерно циљу који се жели постићи мером.

По налогу из мере из става 1. овог члана, дужни су да поступају сви пружаоци услуга који преносе, складиште или омогућавају приступ подацима на које се мера односи.

На поступак, надлежност и услове одређивања мере из става 1. овог члана сходно се примењују правила о привременим мерама, у складу са законом којим се уређује извршење и обезбеђење.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

Члан 22.

Новчаном казном од 100.000 до 1.500.000 динара казниће се за прекршај пружалац услуга – правно лице, ако:

1) потенцијалном кориснику услуга, пре закључења уговора, не обезбеди на разумљив и недвосмислен начин прописане податке и обавештења (члан 12. став 1);

2) не омогући приступ тексту уговора и општих услова пословања на начин који омогућава да их корисник услуга може складиштити, поново користити и репродуковати (члан 13);

3) не уклони или ако не ускрати приступ подацима које је чувао одмах након сазнања да су подаци уклоњени из преноса посредством мреже или онемогућен приступ до њих, као и када је суд, односно други надлежни орган наредио њихово уклањање или онемогућавање приступа (члан 17. став 1. тачка 5);

4) не уклони или ако не ускрати приступ податку, одмах након сазнања да се ради о недопуштеном деловању или податку (члан 18. став 1. тачка 2);

5) не уклони или ако не ускрати приступ податку одмах након сазнања да се ради о недопуштеном деловању или податку (члан 19. став 1. тачка 2);

6) не обавести надлежни државни орган о недопуштеним активностима или подацима корисника његове услуге или не предочи све податке, сагласно одговарајућем судском, односно управном акту (члан 20. ст. 2. и 3);

7) не уклони недопуштени садржај у складу са актом органа надлежног за примену и поступање по закону (члан 20. ст. 5. и 6);

8) ако без одлагања не покаже или не достави потребне податке или документацију ради вршења надзора (члан 21. став 5).

За радње из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 до 150.000 динара.

Ако прекршај из става 1. овог члана учини пружалац услуга – предузетник, казниће се новчаном казном од 10.000 до 300.000 динара.

У случају посебно тешких повреда или понављања повреда из става 1. овог члана може се изрећи забрана вршења делатности правном лицу у трајању од три до шест месеци.

Новчаном казном од 100.000 динара казниће се за прекршај пружалац услуга – правно лице ако:

1) корисницима услуга и надлежним органима државне управе не пружи прописане информације у облику и на начин који је непосредно и стално доступан (члан 6);

2) поступи супротно члану 8. овог закона.

За радње из става 5. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 динара.

Ако прекршај из става 5. овог члана учини пружалац услуга – предузетник, казниће се новчаном казном од 20.000 динара.

Новчаном казном од 50.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај оператор електронских комуникација – правно лице уколико не поступи по налогу инспектора за услуге информационог друштва из члана 21. став 3. овог закона.

За радњу из става 8. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 до 150.000 динара.

Ако прекршај из става 8. овог члана учини оператор електронских комуникација – предузетник, казниће се новчаном казном од 10.000 до 300.000 динара.

VII. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

У РЕДАКЦИЈСКОМ ПРЕЧИШЋЕНОМ ТЕКСТУ НЕ НАЛАЗИ СЕ:

Чл. 10. ст. 1. Закона - 52/2019-13:

"Подзаконски акт из члана 2. овог закона донеће се до уласка Републике Србије у Европску унију."